

trang tiểuthuyết chọn lọc cang đợc cang say me thích thu **

NO KIỂM CUỘNG HÒA

SUPERINTENDENT OF POLICE
VƯƠNG QUÝNH LONG

- 64 -

CHƯƠNG 74

Bên ven Đinh Phanh đầu Quản Hào

Mông Bach thử thò:

Nếu khôn khéo thì ngày thi thôi
đại thúc cũng không ép buộc... Chú rằng ty
lo liệu ấy... Đại thúc phải là...
Mông Bach áo không minh, Lish Linh
vui mừng lên giọng:

Trí tuệ đại thò:

Mông Bach vui ngạc nhiên vừa mừng,
quay phải lại:

Linh Linh tin lời đại thò! Đại
thò có gì nhau hối, Linh Linh sẽ trả lời
nhưng giật lùi hối.

Thôi! Linh Linh, Linh Linh nguyên
dành cho... Linh Linh chán nỗi, không biết viết
dành cho... Nhưng nhung gi chú nói ra,
vịnh viên có không hối.

Linh Linh mỉm cười, dùng run run trong
giọng: Nhìn sao vẫn... hóng cung cống
lòng, dưới mặt Mông Bach, chép lèo eo
lòng hót cái sít.

Còn khát khao, Mông Bach mồi hỏi:
Linh Linh có thấy mặt Lam Thiên
Thuy bay giờ không?

Thưa có,

Người thường đến Quận Sơn?

Chẳng những có đến, rằng hiện giờ
Người đang ở trên núi.

Mông Bach mỉm môi, nắm chặt hai đầu
tay, tròn ngón tay lùi mói hỏi dài:

— Linh Linh có biết quên hệ giữa
lão và Tô Thiên Tuyệt?

— Trước người khác, cả hai giờ lè
trong kinh khát khát,

Nhung có lòn chép, Linh Linh nghĩ
lòng được. Hết hồn vì chyện gi đó, ca hán
nhau như khát khát nước. Sau cùng Lish
Taphan khát khát nói: Thôi được, chàng
đã quên rồi, Kế Nhàn Lam tên lão là
thông tin này!

Đại thò chí: trời mai, thà không
có cửa thiêng minh Tô Thiên Tuyệt. Chỉ
còn bà có chỗ theo bà, thòi như là mèo

Linh Linh khát khát mang bát.

Linh Linh khát khát nói: không nói

Tiếp pháp nồng khinh thoát, thòi là trong
thời gian ngắn nào có sự có sự lão lòn lao.

Công ta ròng rát cố gắng hóng vóng trong
thời gian khát khát người sinh kín.

Thao sau Linh Linh, Mông Bach cùm
khăn khăn cùng.

Chén chén nồi, giòn vừng
hong và có một khóm khóm sít vừng den. Nêu
nghề khôn Linh Linh hóng cùng, tim tròn năm
Mông Bach cũng khôn lòn là bún sít khói. Kéo
tím lòn lòn, bún dòn là một đòn dào.

Bührung hòn vía, may cách vài vừng
lai có đòn dào-dào chưng cảo. Kính khòi
bài xóng leo chứng tòi đã có người thường

hết ngày nay cảng khôn phong chàng chém
nhứt mứt. Muốn đòn khôn phòi nhau & chí
cách là phòi di chuyễn vượt qua cửa thứ
nhất «Tiềm long Trang». Qua được lèch
uốc đó, phòi cò người hóng dần mới đi
thông vào trang việt.

Mông Bach cau tít mày:

— Ngoài ra, hóng còn cách.

Ngoài ra hóng còn một đường bi mít
ăn thang lên «Nghinh tần dinh» của «Tiềm
long Trang». Nhưng rát hiem người bết
đến mít, phòi cò người hóng dần mới đi
đến trong đường bi mít.

Mông Bach cau mòng:

— Linh Linh biết cách di không?

Linh Linh cái gáy, thòi là:

— Cháu vừa từ đường sít ra đây.

— Linh Linh! Mau dần đại thòi di vào
đường sít.

Mông Bach thòi ngút, Linh Linh biết
đường bi mít nghĩa là đã được Tu Thiên
Tuyệt tin dùng lòn. Với tinh cảng cỏi của
Linh Linh thi chèo chèo, không muôn
ai làm thương tòn người dù xít với nòng.
Có nhòn lòn Mông Bach, chép Linh Linh
thòi là lòn!

Tron đòn vi: người chòi không vi mìn,

Mông Bach không muốn đòn Linh Linh vào
chỗ khòi. Vì chopy ngút là thòi tòn Mông
Bach bi lòn.

Cún khát khao, Mông Bach đòn đòn
đêm, lòn khát khao nhòi khòi:

Cháu biết di thòi khôn khôn suôn gót
khô khát khao khôn khôn nít nhét. Nhưng, le
nào Linh Linh le đòn khôn khao di thòi thòi?

Đại thòi! Xin thòi chieu!

Lời 5, chép dien giong bao tham tham

Mông Bach móm móm, nắm chặt hai đầu
tay, tròn ngón tay lùi mói hỏi dài:

— Linh Linh có biết quên hệ giữa
lão và Tô Thiên Tuyệt?

— Trước người khác, cả hai giờ lè
trong kinh khát khát,

Nhung có lòn chép, Linh Linh nghĩ
lòng được. Hết hồn vì chyện gi đó, ca hán
nhau như khát khát nước. Sau cùng Lish
Taphan khát khát nói: Thôi được, chàng
đã quên rồi, Kế Nhàn Lam tên lão là
thông tin này!

Mông Bach gác gác:

— Tôi lòn, tôi lòn... (Rồi Lish Taphan) bùi

Muốn vào trang việt Cửu Thủ Muôn
vào trang việt Cửu Thủ Muôn

— Tiếng hòn vía Tô Thủ Muôn

